

HAFİFLİK VE TEK NEFES

Özge Narin Irmak¹

ESERİN ADI: Hafiflik ve Tek Nefes

ANA FİKRİ: Gözlerimizi zamanın bir noktasında ilk kez açtık ve bir gün hiç açılmamak üzere kapatacağız.

Bu fikir, bir gün bulutlara daldığımda gözlerimin karıncalandığı o ufak zaman tanesinde aklıma düştü. Kâğıdı kalemi elime aldım ama ciddi değildim bu işe başlarken. Bir şeyler karalar ve sonra buruşturup çöpe atarım diye düşünmüştüm. Hatta bu düşünce yüzünden resmin yarısına kadar kendime bile bu resmin ne kadar hoşuma gittiğini itiraf etmedim. Öyle çok matah bir şey değil belki ama çizerken aklımda dolanan tilkiler bir görünüp bir kaybolduğundan mıdır nedir bilmem her baktığımda hayatın tek nefes oluşunu hatırlatıyor bana.

Ölmeden alacağımız son nefes değil midir zaten en habersiz içimize çektiğimiz? Her nefes bir önceki ve bir sonraki kadar değerli değil midir? Ama biz bir şeyi kaybetmeden değerini anlayamıyoruz. Ya da sorun belki de kendi hayatımıza çok kapılmış olmamızdır. Başkalarının sorunlarına nasıl akıllıca çözümler buluyorsak, doğruyu yanlış ayırıp kesin yargılara varıyorsak bunu aynadakine de yapmamız gerekmez mi? Biz daha mı değerliyiz sanki bir diğerinden? Benim için bu sorunun cevabı koca bir hayır. Bunu okuyorsanız doğmuşsunuz ve yaşıyorsunuz. Bu kelimeler tükenip geriye bir şey kalmadığında hayatınıza devam edecek ve sonra öleceksiniz bir gün. Evet öleceğiz hepimiz. Kim bilir belki hepimiz resimdeki kadın kadar klasik yaşamayacağız. Yaşlanamayacağız ya da hayatımız istediğimiz yönden çıkıp hiç beklenmedik seçenekler bırakacak önümüze. Hiçbirini bilemeyiz ve hiçbirinin önüne geçemeyiz. Ama tüm bu kontrolsüzlük içinde kontrol edilebilecek bir şey var. Şu an. O yüzden yaşamalıyız özgürce. Ayrıntılar kişiye bağlı tabii. Bu noktada herkesin tek bir ortak noktası var. Var olmak ya da var olduğu yanılığısıyla anda bulunmak.

¹ Proje (10. Sınıf), Beşiktaş Bilim ve Sanat Merkezi

